

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง
กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะ
พ.ศ. ....

หลักการ

กำหนดอัตราขั้นสูงสำหรับค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าบริการที่เก็บอากาศยาน ในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะ

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการแก่สาธารณะจะเรียกเก็บค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน และค่าบริการที่เก็บอากาศยาน ได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ซึ่งต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดอัตราชั้นสูงสำหรับค่าบริการในสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะ
พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๓) และมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดอัตราชั้นสูงสำหรับค่าบริการสนามบินอนุญาตซึ่งให้บริการสาธารณะตามมาตรา ๕๖ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าบริการในการขึ้นลงของอากาศยาน	ครั้งละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าบริการที่เก็บอากาศยาน	วันละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ. ....

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม